

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel F 45: Forespørgsel til forsvarsministeren [om Flyvestation Værløse].

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 16/4 2002).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 3: Ministeren for ligestillings redegørelse for indsatsen i 2001 og en perspektiv- og handlingsplan for ligestilling i 2002.

(Redegørelsen anmeldt 1/3 2002. Redegørelsen givet 1/3 2002. Meddelelse om forhandling 1/3 2002).

Forhandling

Troels Lund Poulsen (V):

Venstre vil gerne starte med at takke ministeren for perspektiv- og handlingsplanen, der rummer en lang række gode og konstruktive tiltag. I planen berøres mange temaer, og en række af dem vil vi med stor sandsynlighed komme til at diskutere her i Folketingssalen i dag eller i tiden fremover.

Så vil jeg også gerne starte med at konstatere, at vi i modsætning til mange af vore andre europæiske kolleger er kommet langt. Så kan vi altid diskutere, om det er langt nok, og i hvilket tempo det skal gå, og hvor meget staten skal blande sig i det videre arbejde.

Jeg er glad for at kunne stå her som ligestillingsordfører i dag, selv om jeg måske er en af dem, som man synes ikke burde tage ligestilling særlig højtideligt. Jeg kunne udmærket være prototypen på en person, der ikke nemt bliver marginaliseret på arbejdsmarkedet. En ung dansk confirmeret mand, der har afsluttet en lang videregående uddannelse, alle faktorer, der ifølge statistikken giver mulighed for et job i den gode ende af skalaen.

Det er netop derfor, at ligestillingsdebatten endnu langtfra er afsluttet i Danmark. Forsknin-

gen viser nemlig, at jeg også i gennemsnit vil få en højere løn for det arbejde, jeg udfører, end hvis jeg havde været kvinde med samme uddannelse. For mig er det vigtigste ved ligestillingsdebatten, at der ikke forskelsbehandles. Som liberal ønsker jeg, at alle borgere i Danmark grundliggende har den samme ret til at vælge uanset deres køn eller etniske oprindelse, religion eller hudfarve for den sags skyld.

Jeg nævnte før de karakteristika, der statistisk set ville være fordelagtige, og det på trods af den ligestilling, vi har i Danmark. Det store problem er blot, at lige så positiv statistikken er på det område, lige så negativ er den, når vi taler om nogle, der ikke har de karakteristika. Det kan være midaldrende, udlændinge, folk med en udenlandsk uddannelse, eller sågar mennesker med en anden hudfarve.

For mig er ligestillingen mellem kønnene særdeles vigtig. Vi er stolte over at have den grad af ligestilling, vi har i dag, og vi er stolte over, at kvinder er så selvstændige. Jeg hører til en generation, der aldrig har oplevet det anderledes.

Men ligestilling mellem kønnene er ikke det eneste væsentlige. Ligestilling i dag handler også om ligestilling mellem forskellige etniske grupper, mellem forskellige religioner eller mellem forskellige kulturer, og ligestilling handler om kønnenes ligestilling på tværs af alle disse forskelle.

For Venstre drejer ligestilling sig derfor om to ting: for det første om at sikre, at lovgivningen giver lige muligheder for dem, den gælder for, og for det andet, at alle har lige ret til at udnytte mulighederne i samfundet.

Ifølge statistikken har jeg bedre mulighed for at komme herind og tale. Der er stadig flere mænd i de politiske partier, end der er kvinder, men en ting er, hvad statistikken viser, en anden ting er, hvilken konklusion vi kan drage herfra.

Kan man drage den konklusion, at fordi der er flere mænd i Folketinget, så er det også sværere for kvinder at komme herind, eller at de ikke har lige muligheder herfor? Jeg tør ikke selv svare på spørgsmålet, men når jeg alligevel tillader mig at stille det, er det for at prioritere og pointere en enkelt ting: at vi alle har forskellige interesser og evner. Det betyder ikke, at vi skal kønskvotere for at presse en såkaldt ligestilling ned over hovedet på folk. Hvis vi gør det, er det jo netop et tegn på manglende opfattelse af ligestilling, en opfattelse af, at staten ved bedre